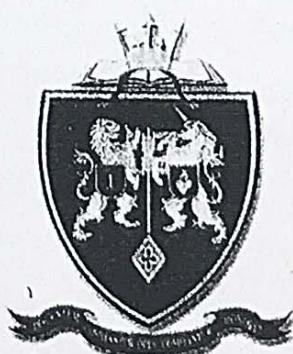


Міністерство освіти та науки України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Академія архітектури України
Одеська державна академія будівництва та архітектури
Slovenska Technicna Univerzita



ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СУЧАСНЕ МІСТО – ПРОБЛЕМИ ТА ЇХ ВИРІШЕННЯ»



STU

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ
UNIVERZITA V BRATISLAVE

21-23 вересня 2017 р.
м. Одеса

коріння, шукаючи у ньому ефективного засобу для вирішення просторових, соціальних та економічних проблем.

В аналізованих містах елементи культурної ідентичності прибережних територій розглядалися як катализатори розвитку, що є ефективним інструментом активізації великих проблемних просторів у містах. У випадку портових міст, набережні дозволяють виявити та повернути їх генетичний код, без якого ідентичність міста стає розмитою. І в цьому напрямку повинна розглядатися побудова основи стратегії розвитку всього міста.

Звернення у процесах регенерації до потенціалу здеградованих і невикористаних у значній мірі територій міста, як видно з аналізу, є прагматично і надійною програмою на основі ретельного економічного аналізу міста, що відповідає його просторовій політиці. Рішення про впровадження нових функцій у прибережні території здійснюється після попереднього визначення пріоритетних функцій для подальшого розвитку міст та соціальних потреб на ринку нерухомості.

Заходи для кожного вибраного міста здійснюються в рамках узгодженого, всеохоплюючого бачення розвитку прибережних територій, із комплексним підходом. Передбачається довготривала, багатоетапна реалізація концепції, що вимагає активного застосування всіх можливих зацікавлених у розвиток міста сторін. Такий підхід гарантує безперервність процесу розвитку та можливість її моніторингу, як і активної реакції на зміни, що відбуваються в структурі міста.

Повторюваним елементом в програмах ревіталізації та регенерації в аналізованих містах, з одного боку, є сприяння функціональному розмаїттю та, з іншого, безперервності набережної та її інтеграції з рештою міста.

Впроваджувана на прибережні території багатофункційність використовує локальні традиції місця та природно-ландшафтний потенціал території. На цій підставі передбачається розвиток унікальності та автентичності локальних комірок прибережних територій завдяки збереженню їх характеру та особливостей. Особливості окремих комірок часто походять від поодинокого добре прочитуваного та експонованого архітектурного об'єкту, який, при вірному призначенні, може функціонувати як місцевий культурний центр. Тоді локальні простори стають легко запам'ятованими місцями. При збереженні програмного різноманіття та співмасштабності одиниць, незмінним елементом формування прибережних територій залишається рекреаційна атрактивність і значення соціальної інтеграції в просторі. Прибережні території творяться як соціальні та культурні простори, які пропонують привабливу програму через фестивалі, ярмарки, виставки, освітні шляхи і траси, лінії водних трамваїв тощо, що сприяє промоції місцевої спадщини привертая увагу до набережної не тільки житель міста, а й викликати інтерес у туристів.

Виявлено, що при впровадженні нових функцій на прибережні території, житлова функція є пріоритетною, а принцип побудови компактного, багатоосередкового житлового середовища сприяє утворенню самодостатніх одиниць.

УДК 711

РАЗМЕЩЕНИЕ ПРЕДПРИЯТИЙ ОБЩЕСТВЕННОГО ПИТАНИЯ В ИСТОРИЧЕСКОЙ ЗАСТРОЙКЕ

Колесникова Н.Ю., асс.

(Одесская государственная академия строительства и архитектуры, Украина)

Размещение объектов питания в структуре современного города на сегодняшний день разнообразно и не всегда стандартно.

Современное общество находится в непрерывном развитии, поиске нового, интересного, неординарного, это непосредственно влияет на возникновение новых форматов

объектов общественного питания, что в свою очередь определяет не всегда стандартное их расположение.

Рассматривая размещение современных объектов общественного питания в структуре города можно выделить основное их месторасположение: городской центр; жилые (спальные) районы; рекреационная зона (парки, скверы, набережные и т.п.); на автомагистралях; транспортно-пешеходные пути; размещение в условиях реконструкции зданий, кварталов исторической части города.

В целях рентабельности современный ресторатор старается выделить свое заведение не только изысканным меню, дополнительными услугами, необычным оформлением интерьера, но и нестандартным местом расположения.

Так как скопление основных масс людей приходится на центр города, где расположены общественно значимые объекты, то и рестораторы стремятся расположить свои заведения непосредственно ближе к центру. Градостроительной особенностью центра городов, как правило, является историческая застройка, что в условиях реконструкции дает предпринимателю выгодное положение при размещении объекта общественного питания, так как является мало затратным.

Историческая застройка городов, как правило, имеет свою архитектурную стилистику. В процессе проектирования объектов общественного питания необходимо изучение вопросов сохранения исторических зданий, как необходимое для «составления» архитектурной истории, которая диктует развитие будущего строительства зданий/сооружений, ввиду своих ценностных характеристик, которые заключаются в функционально-планировочном, конструктивном, стилистическом решении и т.д.

Также немаловажную роль играет концепция, стиль будущего заведения. Первым и основным принципом при рассмотрении такого размещение объектов общественного питания является: «Не навреди!»

Таким образом, размещая объекты предприятий питания в исторической части города необходимо учитывать градостроительные, исторические, эстетические, архитектурные, конструктивные особенности места, пешеходные и транспортные пути.

Нельзя забывать, что само место проектирования диктует ряд правил. Внося в существующий объект новую функцию надо помнить о целостности здания его архитектурно-историческом облике. При грамотном размещении объектов общественного питания в исторической застройке появляется возможность подчеркнуть или создать уникальность места.

УДК 711.581:712.3/.7

КОМПОЗИЦІЙНІ ПРИЙОМИ МІСТОБУДІВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗОН НА ПРИБЕРЕЖНИХ ТЕРИТОРІЯХ ОЗЕР В ЖИТЛОВИХ РАЙОНАХ КРУПНИХ МІСТ

Драгомирова Г.А., асп.

(Київський національний університет будівництва та архітектури, Україна)

Актуальність теми. Композиційні проблеми в архітектурі продовжують набувати суттєвого значення з кожним роком у зв'язку з динамікою розвитку та ускладненням характеру життедіяльності сучасних міст. Прибережні території сьогодні – унікальна містобудівна підсистема, що знаходиться у структурі урбанізованого середовища, та забезпечує гармонійну взаємодію природного та міського просторів.

Мета. Висвітлення основних проблем формування сучасного ландшафтного середовища прибережних територій озер та визначення особливих підходів їх композиційного облаштування у житлових районах міст-мільйонників.